

DARJA OVSENIK

PRAZNYM PRED PRAZNYKI

BOŽIČNA **DEVETDNEVNICA** 2023

ali kako v decembrskem trušču
pripraviti **srce na Jezusa**

salve

1. DAN

ABRAHAM

Ko je Abrahamu, ki se je takrat še imenoval Abram, umrl oče, mu je Bog rekel: »Pojdi iz svoje dežele, iz svoje rodbine in iz hiše svojega očeta v deželo, ki ti jo bom pokazal.« (1 Mz 12,1)

Si predstavljaš: umre ti oče in nekdo ti naroči, da se izseliš iz njegove hiše in greš na pot, ki ti jo bo pokazal? Bi šel/a? No, jaz bi morala dobiti zelo dobro ponudbo, da bi rekla — naj ti bo! In Bog je Abramom obljubil nekaj velikega: »Iz tebe bom naredil velik narod, blagoslovil te bom in naredil tvoje ime veliko, da bo v blagoslov.«

Aha, torej mu je obljubil, da bo imel veliko otrok in bo slaven. Vse bi bilo lepo in prav, če Abram ne bi imel žene Sare, ki pa ni mogla imeti otrok. Poleg tega je bil Abram že zelo star in oba bi se lahko le nasmehnila, zamahnila z roko in ne verjela Božji obljubi.

Abram je vseeno poslušal Boga. Pospravil je vse svoje imetje in se z družino in tistimi, ki so bili z njim, odpravil na potovanje iskat svojo novo deželo za bivanje z vero, da bo imel nekoč tudi otroke, ki bodo živeli v tisti deželi in bo za njim ostal mogočen rod.

Na tej poti so doživeli marsikaj. Na primer hudo lakoto, zaradi katere so morali k sosedom v Egipt in jih prositi za hrano. Abram se je celo zlagal, da je Sara njegova sestra, ker je bila zelo lepa in jo je faraon hotel imeti zase. Ker je mislil, da je Abram njen brat, mu je faraon dal veliko živali v zameno za sestro. Potem se je moral bojevati z drugimi kralji, da je obdržal svoje imetje. Se raziti s svojim bratom, ker za obe družini ni bilo dovolj prostora in hrane. Skratka cel kup izzivov, ki mu gotovo najprej niso bili všeč, a je iz njih izšel bogatejši.

A še vedno ni imel otrok, kot mu je obljubil Bog. Prehodil je še veliko krajev in puščav, kjer je pogosto premišljeval, ali bo Bog sploh držal svojo obljubo. Potem je poskušal na drugačen način priti do sina: Sara je imela deklo in Abraham je z njo imel sina Izmaela. A Bog mu je povedal, da še ni pravi čas za njegovega sina in da mora še počakati. Šele ko je bil star 100 let, kot piše Sveto pismo, mu je Sara rodila sina Izaka. Si predstavljaš, kako star in siv je že moral biti, ko je v naročje dobil malo dišeče bitjece, ki je bilo njegov otrok? Imenoval ga je Izak. Bog mu je tudi spremenil ime iz Abrama v Abrahama, ki pomeni oče mnogih narodov.

V RAZMISLEK

Se spomniš, kako je čakati na kaj, kar si že dolgo želiš? Najprej imeti sanje, si predstavljati, da to stvar imaš in si zaradi tega res vesel/a? In potem kar ne pride. Zmanjka

denarja ali starši nimajo časa ali nekaj tretjega, ti pa še kar čakaš?

In kako veliko je tvoje veselje, ko končno prideš do te stvari?

NALOGA

Danes ali jutri se sam/a odpravi na pot. Kamor koli. Lahko takoj po šoli, ko je še dan, in končaj v mraku ali temi. Če si še majhen/a, lahko greš samo okoli hiše ali bloka. Če pa te je preveč strah, se vas lahko odpravi več skupaj, a seveda v tišini. Če si velik ali odrasel, pojdi na daljši sprehod v mraku in ne pozabi na lučko. Bodi tiho, hodi in le opazuj – kako se spreminja vsa okolica, ko se temni?

Bodi pogumen/a in res dobro opazuj ter poslušaj. Kaj vse si občutil/a: morda so se sence daljšale in te je bilo malce strah ali si kukal v osvetljena stanovanja drugih in se spraševal, kaj počnejo ali ... Zapiši ali nariši ter pripoveduj komu, s katerim se rad pogovarjaš.

MISEL

Včasih moramo prehoditi dolge poti polne izzivov, da kaj spoznamo, se naučimo. Enako želi Bog, da se odpravimo na pot. Včasih tudi v neznanu, mu zaupamo in se mu prepustimo. V večerni molitvi mu izroči sebe celega/o! Pusti, da on nese tvoje skrbi, in mu povej, da mu zaupaš, da te pelje v pravo smer.

SVETI KAREL DE FOUCAULD

(izgovarjava: d' fukó)

Danes se bomo srečali z zares nenavadnim puščavnikom, ki tako kot marsikateri naš junak 9-dnevnice, ni bil že od malih nog navdušen kristjan, ampak prej nasprotno.

Karel se je rodil v Franciji. Preden je dopolnil šest let, sta mu umrla oba starša in postal je sirota. Kot otrok je imel rad Jezusa, a je to vero kmalu izgubil in živel precej uživaško življenje. Glavno vodilo mu je bilo, kako čim boljše poskrbeti zase. Želel je postati vojak, zato se je vpisal v vojaško šolo. A so ga odpustili zaradi slabega vedenja.

Odločil se je, da bo potoval in raziskoval neznane kraje. Odšel je v Maroko, državo na severu Afrike, ki je bila tisti čas prepovedana za Evropejce. Posvetil se je raziskovanju, za kar je potem v Franciji celo prejel odlikovanje Francoske geografske družbe. Navduševalo ga je, kako goreči so bili ljudje druge vere - muslimani, čeprav je sam zase govoril, da ni veren.

A kot je povedal pozneje, je že takrat molil k Bogu z besedami: »Moj Bog, če obstajaš, daj, da te

spoznam!« Vedno bolj ga je navdihovalo krščanstvo. V Franciji je nekega duhovnika prosil, naj mu pomaga do vere. Ta mu je rekel: »Prijatelj, vi niste neverni, le svojo vest morate spraviti v red.« Šel je k temeljiti življenjski spovedi in začutil je, da se želi ves posvetiti Jezusu.

Odločil se je, da bo šel med menihe, ki se imenujejo trapisti. Živeli so po vodilu - moli in delaj. Vstajali so ponoči, veliko molili, čez dan pa delali, da so lahko preživeli. A Karlu to ni zadostovalo. Srce ga je klicalo v še večje uboštvo, zato se je odpravil v Nazaret — kraj, kjer je Jezus preživel velik del svojega otroštva. Želel je živeti tako preprosto in neopazno kot Jezus v Nazaretu.

Po nekaj letih v Nazaretu je začutil, da ga Jezus kliče nazaj v Afriko - v veliko puščavo Saharo. Odločil se je, da bo postal puščavnik. Postavil si je skromno kočjo in kapelo. Vsak dan je enajst ur molil, šest ur delal in nekaj ur spal. Odločil se je, da za Jezusa ne bo pričeval z besedami, ampak le s tem, da bo živel skrajno skromno in molil. Ker je živel, kot bi govoril »evangelij brez besed«, so ljudje začeli hoditi k njemu.

Želel se je približati ljudem iz plemena, ki se imenujejo Tuaregi, zato se je naučil njihovega jezika ter je preučeval njihove navade in pesmi. Napisal je celo prvi slovar njihovega jezika, ki ga uporabljajo še danes. Prav tako je bil znan po tem, da so bila vrata njegovega zelo skromnega prebivališča vedno odprta za tiste, ki so se ustavili pri njem. Ko jih je sprejel, se jim je predstavil kot »vesoljni brat«. Kljub njegovi

gostoljubnosti ga je v njegovem bivališču ubila roparska tolpa.

Čeprav v času svojega življenja ni nastal noben nov red menihov, so po branju njegovih zapisov nastali *Mali Jezusovi bratje* Karla de Foucaulda in *Male Jezusove sestre*. Za svetnika ga je leta 2022 razglasil papež Frančišek.

V RAZMISLEK

Vem, da je december mesec obdarovanj. A pomisli, kako dolgo si se na primer veselil/a Miklavževega darila? Kako dolgo si bil srečen/a zaradi njega? Kaj te zares osrečuje? Zaradi česa lahko rečeš, da si zares srečen, tudi če bi vse drugo izgubil?

NALOGA

Danes je sveti večer. Čeprav je jutri že konec 9-dnevnice, te vseeno vabim, da se odpraviš na pot, tako da greš poiskat jaslice kje zunaj. Tudi Karel je prepotoval ogromno kilometrov, da je prehodil pot od zabavljاشkega vojaka do srečnega brata v uboštvo sredi Afrike. Ne ustavi se, poišči take jaslice.

Ustavi se ob njih in se zazri v malega Jezuščka: vidiš, kako steguje roke k tebi in to pravi: »Delaj mi družčino! Tu sem zate, rad bi te objel.«

MISEL

Karel de Foucauld je bil velik iskalec. To smo tudi mi vsi: jaz, ti, vsi okrog tebe. Nekateri gredo daleč, da bi na koncu našli Jezusa pri sebi doma - v svojem srcu. Jezus si želi, da ga danes vzamemo v naročje, se z njim pogovorimo na skritem, na samem in mu »svobodno izlijemo svoje srce, daleč od vseh radovednih oči«, kot je molil sv. Karel. Jezus nas bo v podobi ranljivega otročička obdaroval z neslutnimi milostmi, ki jih potem prenesimo v svoje družinske odnose – brez besed. Z dejanji »evangelija brez besed«.

KAZALO

Za začetek	5
1. dan: Abraham	7
2. dan: Mojzes	10
3. dan: Jona	14
4. dan: Janez Krstnik	17
5. dan: Jezus gre za 40 dni v puščavo	20
6. dan: Jezus se umakne na samotni kraj	23
7. dan: Sveti Pavel	26
8. dan: Sv. Avguštin	30
9. dan: Sveti Karel de Foucauld	34